

[Kr. Johansen.]

i Landet, og naar man i øvrigt vil opretholde, hvad der er nødvendigt at opretholde, det sagkyndige Tilsyn, som jo bidrager ret væsentligt til de Udgifter, der kommer til at foreligge, er der vist ikke ret mange, som for Alvor kan tro paa, at stor Besparelse kan opnaas. Men jeg tror, som sagt, ogsaa, der er andre Aarsager til Forslaget om disse Bestemmelser end netop det at spare 50 000 eller 100 000 Kr., et eller andet mindre Beløb. De Udvalg, der her foreslaas som Afløsning af de hidtidige, vil gennemgaaende faa en ret ensidig Karakter. Ikke sjældent vil det blive 3 af Kommunens i social Henseende mest uforstaaende Landmænd, der skal være Grundforbedringsudvalg i vedkommende Kommune. Det vil for adskillige Hundreder af disse Udvalgs Vedkommende komme til at gaa saaledes, at de vil betragte det som deres væsentlige Opgave at tvinge Arbejdslønnen ned og holde den nede paa det mindst mulige. Det er derfor, jeg tror, at der ogsaa foreligger en anden Hensigt end den, der opgives, nemlig at der skal opnaas Besparelser, og det gør mig betænkelig ved i det hele at gaa med til en Ordning af denne Art og rejse den Strid, som det i mange Kommuner, hvor Arbejderne er tilstrækkelig stærke til at sætte sig til Modværge, vil medføre om den Betaling, der skal ydes for den Slags Arbejder.

Saa er der endnu en Ting, man ikke vil have med i det foreliggende Lovforslag, og det er det, som efter stort Besvær og efter et stærkt Krav netop fra Flertalspartierne i denne Sal blev indsat i Loven i December Maaned. Det ser ud til, at denne Lovgivning skal have den Skæbne at sove i Sommermaanederne. Det gjorde den i Fjor, og det kommer den antagelig ogsaa til i Aar. I Fjor maatte vi forhandle fra de første Maaneder i Aaret og til helt hen i December, indtil det endelig ved at gøre Flertalspartierne den Indrømmelse, at den Bestemmelse, de ønskede, blev indsat i Loven, lykkedes at komme til et Resultat henimod Aarets Slutning. I denne Sommer kommer det til at forme sig saa ejendommeligt, at det først og fremmest er det, som vi havde det store Besvær med at faa sat ind i Fjor, der skal fjernes, for at man kan finde Loven brugbar igen. Vi maa nu se, hvordan det gaar, men man har, synes jeg, det Indtryk, at vi ogsaa i denne Sommer skal ligge stille, netop af Hensyn til det Forhold, jeg nu har nævnt.

Maa jeg saa i øvrigt om Sagen som Helhed sige, at det er rigtigt, at der har været

store Vanskeligheder og stort Besvær med denne Lovgivning. Men Vanskelighederne og Besværet møder vi til alle Tider herinde i Rigsdagen. Det er ikke ude fra de forskellige Amter og Kommuner, Vanskelighederne kommer. Derude er man i det store og hele godt tilfreds. Derude vil man møde Folk af alle politiske Meninger, der er enige om at karakterisere denne Lovgivning som den bedste, der er gennemført i de sidste Aar, og som en Lovgivning, der først og fremmest maa fortsættes. Det er herinde, Vanskelighederne skabes, af Grunde, som det er lidt vanskeligt for mig at forstaa. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at man, naar man nu har haft en passende Betænkningstid, vil forstaa, at det ikke er rimeligt, at netop Rigsdagen ødelægger en Lovgivning, der i og for sig har virket godt, og at Rigsdagen maa føle sig forpligtet til at komme til et Resultat, saa Arbejdet kan genoptages.

Rasmussen (Hvorbæk): Naar en Lov har virket tilfredsstillende og løst de Opgaver, den skulde løse, paa en saadan Maade, at alle er tilfredse dermed, er der jo egentlig ingen Grund til at foretage Ændringer i den. Saadan har det efter vor Opfattelse været med den Lov, der ved det Lovforslag, vi her behandler, foreslaas ændret. Loven har løst de Opgaver, den skulde løse, og det er sket under saadanne Former, at det ikke har givet Anledning, i hvert Fald ikke nævneværdig Anledning, til Kiv mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Men skønt vi har det Syn paa Loven, har vi for i det hele taget at faa dette Lovforslag gennemført været villige til at gøre Indrømmelser over for de mere konservativt tænkende Medlemmer her i Tinget. Disse Indrømmelser har de indkasseret, uden at vi efter min Mening har faaet tilsvarende Indrømmelser, og det har ført til, at Forslaget er kommet til at foreligge i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Derfor skal jeg for mit Partis Vedkommende anbefale at stemme for Forslaget i den Form, hvori det er vedtaget i Folketinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg beklager i høj Grad, at Flertallet i Udvalget ikke har kunnet tiltræde det Forslag, som jeg har fremsat, og som er vedtaget i Folketinget. Mit Forslag gik jo ikke ud paa at foretage Ændringer i selve Loven i Forhold til det, alle fire Partier var enige om i December 1934; det gik kun ud paa at skaffe Midler til Raadighed for Arbejdets Fortsættelse i den kommende Tid.

Jeg erkender, at man ved de Ændringer,